

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: 18. juni 2008
Kontor: Retsstillings og Internationalt kt.
J.nr.: 2008-1531-94
Sagsbeh.: Iho
Fil-navn: Svar SUU spm. 231

Besvarelse af spørgsmål nr. 231 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 22. februar 2008.

Spørgsmål 231:

"Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 29. januar 2008 fra Danske Bandagister vedrørende virksomhedsforbehold på bandagistområdet, jf. alm. del – bilag 140."

Svar:

Ifølge bemærkningerne til autorisationsloven fastsættes et forbeholdt virksomhedsområde, hvor det kan være forbundet med en særlig fare for patienterne, hvis den pågældende behandling foretages af andre end en bestemt gruppe af sundhedspersoner. For eksempel kan alene læger foretage kirurgiske indgreb, hvorimod virksomhed som sygeplejerske ikke er forbeholdt autoriserede sygeplejersker.

Da autorisationsordningen for bandagister blev indført i 2003 fandt man alene behov for en beskyttelse af titlen "bandagist".

I forbindelse med Folketingets behandling af lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed fandt den daværende indenrigs- og sundhedsminister ikke grundlag for at udvide autorisationsordningen for bandagister. I overensstemmelse med Sundhedsudvalgets tilkendegivelser i betænkningen over lovforslaget har Sundhedsstyrelsen undersøgt muligheden og behovet for at forbeholde et virksomhedsområde for bandagister. Styrelsen har konkluderet, at der ikke på daværende tidspunkt fandtes behov for at forbeholde et virksomhedsområde for bandagister. Sundhedsudvalget blev ved brev af 20. juli 2007 orienteret herom ved kopi af Sundhedsstyrelsens brev til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Heraf fremgår det også, at min forgænger henholdt sig til styrelsens anbefaling og ikke fandt grundlag for at forbeholde et virksomhedsområde for bandagister.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen heller ikke i dag generelt finder virksomhed som bandagist af en sådan beskaffenhed, at patienternes helbred udsættes for en særlig fare, hvis andre end uddannede bandagister udfører bandagistvirksomhed.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på autorisationslovens § 73, jf. § 87, stk. 1, hvorefter det kan være strafbart for personer uden autorisation at behandle syge, såfremt patientens helbred i den forbindelse udsættes for en påviselig fare.

Sundhedsstyrelsen finder således ikke, at det af hensyn til patientsikkerheden er nødvendigt at forbeholde et virksomhedsområde for bandagister.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen ikke er bekendt med konkrete tilfælde, hvor andres virksomhed som bandagist har udsat patienters helbred for fare.

Jeg har noteret mig de synspunkter, som Danske Bandagister fremsætter i foreningens henvendelse til Sundhedsudvalget, men jeg finder ikke grundlag for at imødekomme foreningens ønske om at forbeholde et virksomhedsområde for bandagister.

I den forbindelse kan jeg generelt oplyse, at EU-udbuds- og konkurrenceretlige forhold ikke reguleres af autorisationsloven.

Den titelbeskyttelse, som eksempelvis privat praktiserende bandagister har i kraft af deres autorisationsordning, indebærer desuden i sig selv – dvs. uden også at være suppleret med et forbeholdt virksomhedsområde – en klar markedsmæssig fordel i forhold til andre, som tilbyder bandagistytelser, idet kunder og patienter erfaringsmæssigt vil efterspørge og foretrække en tjenesteyder, hvis uddannelsesmæssige grundlag det offentlige indestår for med sin autorisation.

Hertil kommer som en yderligere markedsmæssig fordel ved selve autorisationen, at kunder og patienter, der behandles af en autoriseret bandagist, tillige har mulighed for at søge og at opnå erstatning efter den særligt lempelige patienterstatningsordning, jf. klage- og erstatningslovens § 19, stk. 1, nr. 5, hvorimod erstatningskrav mod andre, der udøver bandagistvirksomhed i givet fald må rejses og gennemføres ved domstolene.